

Tisztelt Emlékezni összegyűlt közösség, kedves barátaim, tisztelt bajtársak!

1944 év végére a támadó szovjet vörös hadsereg egy kb. 30-40 km sugarú három öves ostromgyűrűt hozott létre Budapest körül. Karácsonykor bezárult az ostromgyűrű, mely kb 800 ezernyi polgári lakost és 80 ezer főnyi német és magyar katonát foglalt magában.

Budapest csaknem két hónapig (az ostromgyűrű bezárása előtti kemény előcsatározásokat is beszámítva, három és fél hónapig) tartó ostromát - a harcok hevességét és elszántságát tekintve - már a kortársak is a sztálingrádi ütközethez hasonlították, azzal állították párhuzamba. Lényeges különbség volt azonban, hogy míg Sztálingrád városának lakóit evakuálták, addig Budapest polgári lakossága részt vett a védelmi harcokban.

A támadó szovjet haderő óriási (jó hatszoros) túlerőben volt, ezért Sztálin eredeti terve az volt, hogy a bolsevik hatalomátvétel évfordulójára november 7-ére menetből elfoglalja a magyar fővárost. Ezt a tervet megakadályozta (a szovjet katonai és politikai vezetést is meglepő) erőteljes és a végsőkig kitartó heroikus német és magyar ellenállás.

1945. február 11-ére viszont a védők élelmiszer- és hadianyagkészletei elfogytak. Ekkor Karl von Pfeffer-Wildenbruch tábornok vezetésével az erkölcsi és fizikai megsemmisülést is maga után vonó leggyávább megoldás: vagyis a megadás helyett a legkockázatosabb és a legnemesebb megoldást, vagyis a kitörést választották: a legesélytelenebb, de az esküjéhez hű katona számára viszont már csak az egyedül nyitva maradó végső megoldási lehetőség maradt: a pokoli ostromgyűrűből a legvédtelenebb módon a nyílt kitörés által kísérelni meg a megszabadulást. A szinte reménytelen katonai akció február 11-én, este 8 órakor kezdődött. Ekkora már a helyőrség eredeti harcoló állománya a felére apadt, azaz kb. 44 ezernyi védősereg készült a végső összecsapásra, melynek fele magyar, fele német volt. A kitörést végrehajtó katonákat az ellenséges Vörös Hadsereg szárazföldi és légi ereje folyamatosan tűz alatt tartotta. Buda határát így is kb. 16 ezer főnek sikerült elérnie. A Pilisben húzódó német-magyar vonalához azonban már csak kevesen, mintegy 700-an jutottak el. Sajnos, a Vörös Hadsereg 20 ezer foglyot ejtett a harcok során, s rengeteg, csaknem 60 ezer vitéz katona halt hősi halált.

Méltó megemlékezések megtartása által deklarálnunk kell ezen katonák emberfeletti és nemzetfeletti hősiességét, mert a nemzetközi szabadkőművesség új világrendje által a nemzetek tönkretételére megkomponált neoliberális ideológia hamis fogalomrendszerében ez már bűnös és elítélendő szélsőséges magatartásnak van bélyegezve. Ma a tudat-elsötétítést szolgáló történelem-hamisításokkal akarunk dacolni, A szabadkőműves világbirodalom gyarmatainak tekintett Európa minden őshonos nemzete tudatából kiirtandónak minősítették az egyetemes, az embert emberfeletti síkokra átvivő és katartikusan megtisztító emberi normákat, vagyis jelen esetben a feladást nem ismerő, az életét nem féltő, a halálra fittyet hányó, és a végsőkig ellenállni képes megszentelt heroizmust, melyet ma (és ezentúl életünk minden napján) kiszabadítunk a faji és pártpolitikai megkötöttségéből és a történelemhamisítás okozta homályból, ugyanis minden ellenünk irányuló hazugsággal és rágalommal ellentétben, a mai megemlékezésünknek mindenek előtti és mindenek feletti célja, az, hogy ezen egyetemes emberi ideát felmutassuk, tudatosítsuk, minél mélyebb megértésük és minél intenzívebb átéljük, mégpedig azért, hogy példaképeink szent tettein keresztül ez az egyetemes idea szívünkbe ivódjon és kiapadhatatlan erőforrássá váljék mindennapi harcaink megvívása és saját hadseregünk szervezése során.

Ezen egyetemes idea felmutatásához és megragadásához elengedhetetlenek a tér-idő adta megnyilvánuláshoz illeszkedő korhű kellékek és a katonai hagyományoknak megfelelő keretek, éppen úgy amint egy Árpádkori vagy az 56-os megemlékezésekkor, az általuk felmutatott idea átéléséhez nélkülözhetetlenek az Árpádkori vagy az 1956-os hőseink életéhez és az ő korukhoz kapcsolódó tér-időbeli kellékek.

Hindy Iván tábornok katonái és a rongyos gárdát is létrehozó Prónai Pál harcosai az ősi magyar és egyetemes európai, (a homéroszi időkig visszanyúló) hadi morált és harci hagyományokat követték: egy harcos férfinak és egy esküjéhez hű katonának a harcot a győzelem előtt feladni nem lehet soha. Lehet meghalni, de feladni soha. Hűség vagy árulás, ez a két alternatíva. A kérdésre pedig az egyértelmű egzisztenciális válasz a következő: csakis a megadás nélküli és a végsőig kitartó harc, az önfeláldozásra is képes, fáradhatatlanul hősiességű harc, azon harc, melynek rítusa által a katartikus erejű megtisztulás és lelki újjászületés megszentelő útját kell bejárni. Ezt az utat járták a tatárok ellen harcoló bárók, IV. Béla királyunk oldalán önként feláldozva életüket a haza oltárán. Így cselekedett a romhalmazzá lőtt Drégely várának kőomladéka alatt Szondi György, aki inkább mártír lett, de gyáva, renegát, az ellenséggel lepaktáló és egyezkedő hazaáruló soha. Ugyanez a mártírium jutott osztályrészéül Zrínyi Miklós szigetvári hősünknek és végvári vitézeinek, de ugyanezt a megalkuvás nélküli ellenállást képviselte Dobó István és várvédő katonái, ennek a képviselője volt a legvitézebb huszár Simonyi József őbestergenerális, gróf Tisza István mártírhalált halt miniszterelnök, Mindszenty bíboros hercegprímás is és Szálasi Ferenc mártírhalált halt nemzetvezető, akinek a magyarok hősiességű vérfeláldozata által sikerült Európát megmentenie a bolsevizmus korlátlan és pusztító térnyerésétől, és ugyanezt a dicsőséges és emberfeletten hősiességű szemléletmódot vallották maguknak az 56-os hősök is, de ugyanezt vallották a távol-kelet legendás hősei, a japán samurájok, azok kiváló személyisége Miyamoto Muszasi és a kínai Szunce is. Ezzel ellentétesen csak a szélsőliberalizmus vezéregyéniségei és bértollnokai, valamint az őket kiszolgáló, politikailag korrekt lakájpolitikusok tolmácsolják másképp a hazaszeretetet.

Ma, amikor a valódi tudás, a spirituális és szakrális értékek, a szellemi tekintélytisztelet helyett a tudati, lelki, szellemi szurrogátumokkal (vagyis a neoliberalis értékrenddel, hamis ideákkal, a valódi hierarchiák iránti érzékenység kialakítása helyetti hübriszépítő egyenlőségelméletekkel) megrontott és tudati kábulatban tartott testvéreink sokszor nem is érzékelik, hogy mára nemzetünk újra vészterhes ostromállapotba került, mert számos ostromgyűrűt hoztak létre körénk, melybe be vagyunk kerítve és az ezen ostromgyűrűkből érkező (folyamatosan és szisztematikusan végrehajtott) támadások a testi-lelki-szellemi megsemmisítésünkre törnek, és ha nem állunk hősiessen ellen, és ha nem törünk ki, akkor fizikailag is és ami sokkal rosszabb és végzetesebb, hogy lelkileg is mindannyian elveszünk örökre.

Ma más fegyverekkel és más síkon folyik ellenünk a megsemmisítésünkre törő brutális, elképesztő módon kegyetlen és végtelenül aljas ostromharc. Ma a létrontó erők elsősorban tudati-lelki síkon bombáznak és ostromolnak bennünket. Ma a Sátán szolgálaként működő, világfelforgató és az új világrendet előkészítő háttérhatalmak működésében plasztikusan megmutatkozó pusztító világerők sok szinten működtetett és sokrétű áttételeken keresztül megkomponált okkult háborújában a hazaáruló és korrupt bábpolitikusok, a közvélemény formáló „szakértők” bevonásával, a (sokszor mély tudatosságról tanúbizonyságot tevő) tömeg-manipulátorok koordinálásával, valamint a tudatmérgező és liberális ideológia közvetítő média felhasználásával létrehozták körülöttünk az elsősorban lelki megsemmisítésünkre törő ostromgyűrűket. Ma ugyanazon felforgató világerők, melyek 1944-45-ben is működtették a világsötétítés destruktív folyamatait, mára a kommunizmus köntösét levetve és a liberalizmus áruhájába átvedlve másfajta stratégiát választottak a rombolási folyamatok felgyorsítására és tartóssá tételére, ma a direkt fizikai elpusztítás helyett hangsúlyváltás által sokkal inkább a lélek megvakítására és megölésére

törekednek. Sátánian körmönfont rafinériákkal, speciálisan ördögi természetű praktikákkal és aljas tömegmanipulációkkal az igazi tudás elhomályosítására, az elme összezavarására, a tudati kábaság és egy delíriumszerű kollektív bódultság létrehozására, a lélek megmérgezésére és beszennyezésére, valamint a szellemi éberség kioltására és a közösségeken belüli egység és erőegyesítés szétrombolására törekszenek. Ezen mindennapi ostromállapotokban kell éberén és hősiiesen helytállnunk. Ezen ostromállapotot kell egy sikeres kitörés-hadművelet végrehajtásával megszüntetnünk.

Ördögi ostromgyűrűként fonódnak körénk a háttérhatalmak világhódító és nemzetmegsemmisítő stratégiái, Ördögi ostromgyűrűként fonódnak körénk az elbutításunkra és gyökereink és hagyományaink elpusztítására törekvő marxista és egyéb típusú történelemhamisítások, valamint a médiából áradó egyéb tudatmérgezések. Ördögi ostromgyűrűként fonódik körénk a társadalmat és a közgondolkodást egyre jobban átható, haladónak beállított, de a leghatékonyabban züllesztő nihilista és anarchista neoliberális „értékrendszer”, a nemzeti érdeket és a közjót folyamatosan megtagadó mindennapos hazaárulások, az erkölcsi értékeket megrontó korrupció, valamint a fizikai megbetegítéseket célzó élelmiszergyártás és a betegségek generálását célzó egészségügyi rendszer. Ördögi ostromgyűrűként fonódik körénk az anarho liberális demokrácia ember és szellemellenes társadalmi berendezkedése, valamint a pártokrácia rendszere által szisztematikusan fenntartott közösségmegosztás és tudatosan kialakított államirányítási kontraszelekció. Ördögi ostromgyűrűként fonódnak körénk az önző egyéni érdekeket mindenek elé helyező emberi alacsonyrendűségek és az ezekből táplálkozó viszályok és széthúzások.

Ezekből a tudat és lélekmérgező valamint a nemzetünkre és a lelki életünkre törő, közösségzüllesztő mindennapi ostromgyűrűket fel kell ismernünk és belőlük nekünk is ki kell törnünk, ehhez az eredményes stratégiát meg kell találnunk és a kitörést végre kell hajtánunk.

Ennek az eredményes kitörési stratégiának a megalkotásához fel kell ismernünk, hogy a földi emberi világban keletkező pusztulás és nyomor kezdete, minden rossz és az összes gonoszság eredete az emberi tudatban és a lélemben gyökeredzik, ugyanúgy ahogyan minden jónak és az igazi emberi boldogságnak is mindig az újjászületett lélek az igazi forrása. Ezért az ember és világa problémáira való megoldáskeresés során – minden egyéb megtévesztés ellenére és az összes félrevezető és gazdasági megoldásokat hangsúlyozó téves elmélettel ellentétben – álláspontunk szerint korunk ezen drámai óráiban is a sarokkő és azon kardinális pont, melyre koncentrálnunk kell az maga az emberi lélek. Ezért elsődleges és mindenek feletti célunk kell, hogy legyen: a lélek megtisztítása, erőssé s nemessé tétele és benső-végső felszabadítása, melynek útja: Minden fronton az igazság jegyében történő, megalkuvás nélküli szembeszállás a létrontó erővel, valamint az ostromgyűrűben halódó világunkban a megadást, a meghátrálást és az árulást nem ismerő **BECSÜLET mindennapi rítusként való gyakorlása**, képviselése és védelmezése.

Etikánk: a Természetfölötti Rendhez és a Sajáttermészethez (*svadharma*) való **Hűség**, az **Igazságosság** és a **Becsület** Etikája.

Utunk az Igazság Útja, ezért lényünk, beállítottságunk legfontosabb jellemzője: az Igazság mindennél nagyobb fokú szeretete, a lehető legőszintébb keresése, a már megismert Igazságok vonatkozásában pedig azok tántoríthatatlan és mindennél elszántabb védelmezése, következetes (kiterjesztő) alkalmazása és folyamatos adaptálása és ennek a tudásnak az alkalmas tanítványok részére való átadása. A legfontosabb feladatunk az Igazsághoz való hűség állandó, intenzív fenntartása, ez ugyanis a szabadságunk és a győzelmünk záloga, és ez a Világ egészséges működésének a forrása.

A létrontó erők által intenzív ostromgyűrűbe zárt jelen korunk minden területen a magasabb eszmék, a szellemi értékek, a szakrális etika és az organikus és hierarchikus közösségek megtagadásának és elárulásának a kora, ennek következtében a magasabb igazságok s a transzcendens dimenziók iránt vakság, a szellemi kincsek megtalálásának irányában pedig egyre nagyobb homály kialakulása tapasztalható. Mindezek láttán elementáris erővel kell, hogy felébredjen bennünk az igény a magasabb eszmék, az örök és metafizikai igazságok, a spirituális princípiumok és a szakrális etika, az organikus és hierarchikus rendezett, fegyelmezett s ezért erős közösségek világunkban való megjelenítésére, fenntartására, rendíthetetlen és heroikus fokú védelmezésére, úgy, hogy a lehető legtisztább tudati világossággal, a lehető legéberebb lélekjelenléttel, a lehető legteljesebb harci elszántsággal a rombolás és felforgatás erői „céltabláinak” a védelmére indulunk, miközben egy kompromisszumot nem ismerő és megaláztatást nem tűrő, kitartó, ha kell önfeláldozó, férfias *askésis vállalása által* a benső felszabadulás és szellemi felemelkedés útját is be akarjuk járni, mert első és végső fokon nem csak földi céljaink vannak, hanem legyőzhetetlen hősökként az Égi seregek Halhatatlan Rendjébe is felvételt akarunk nyerni.

Ma emlékezni jöttünk. Emlékezni a hősökre, azon mártírhalt hősökre, akik a legszentebb példát mutatták számunkra egy egyetemes emberi, sőt emberfeletti ideából vagyis egy olyan hazaszeretetből, hűségből, kitartásból, önfeláldozásból és a fizikai élet (nemzet oltárán történő) feláldozása által megvalósított dicsőséges győzelemből, melyet a világgyarmatosítók és az őket kiszolgáló lakájok összes hazugsága és minden erőfeszítése ellenére soha nem tudnak és nem is fognak előttünk elhomályosítani.

„Tízezrek veszték a csatamezőn, a halott katonák immár felköltöztek a csillagok közé, Ott állnak most dicső őseik közt, Hunnia égi seregében, és ha eljön a nap, mikor megmérettetik hit, és erény, visszatérnek újra Isten lángoló kardjaként.”

Az ő hagyatékuk az a mi küldetésünk, az ő örökségükhöz való hűség az a mi becsületünk.

Köszönöm, hogy meghallgattak.